

Předmluva /5

OBSAH /7

Úvod /11

1. „HISTORICKÁ“ HISTORIOGRAFIE DĚJIN UMĚNÍ /12
2. „SYSTEMATICKÁ“ HISTORIOGRAFIE DĚJIN UMĚNÍ /14
3. „EGO-HISTOIRE“ /15
4. DISKURZ A PARADIGMA V HISTORIOGRAFII DĚJIN UMĚNÍ /16

Prolog /21

I. ANTICKÝ STAROVĚK /22

1. RÉTORIKA /22
2. TEORIE ARCHITEKTURY /24
3. PRŮVODCE, TOPOGRAFIE /25
4. EKFRASEIS-POPISY UMĚLECKÝCH DĚL /25
5. DĚJINY UMĚNÍ JAKO DĚJINY INOVACÍ /25

II. STŘEDOVĚK (I): UMĚNÍ A HAGIOGRAFIE /29

1. „ZAKLADATELÉ STŘEDOVĚKU“ /29
2. STŘEDOVĚKÉ RECEPTÁŘE /30
3. ŘÁDOVÉ PŘEDPISY /32
4. TOPOGRAFICKÉ A HAGIOGRAFICKÉ SPISY /32

III. STŘEDOVĚK (II): NOVÝ POJEM UMĚNÍ A FLORENCIE (14.-15. STOLETÍ) /35

1. ŽIVOTOPISY - „UOMINI FAMOSI“ /35
2. „MIRABILIA“ /37
3. OD RECEPTÁŘŮ K UMĚLECKÉ KRITICE A TEORII /37
4. LEONE BATTISTA ALBERTI /39
5. „ARS“ - UMĚNÍ (LEONARDO DA VINCI) /40

Humanistické a osvícenské dějepisectví /45

IV. DĚJINY UMĚNÍ JAKO DĚJINY UMĚLECKÝCH OSOBNOSTÍ („VITE“) /46

1. RENESANČNÍ KONCEPCE UMĚLECKÉHO POKROKU /46
2. VASARIHO PŘEDCHŮDCE /47

3. GIORGIO VASARI, LE VITE DE'PIU ECCELENTI PITTORI, SCULTORI E ARCHITETTORI /47
4. POJETÍ VASARIHO DĚJEPISECTVÍ U VÁCLAVA RICHTERA /50
 5. VASARIHO NÁSLEDOVNÍCI /51
 6. „VASARIOVÉ“ SEVERU / 53
 7. HUMANISTIČTÍ ERUDITÉ /56

V. „IDEA“ - MALÍŘSKÉ AKADEMIE /60

1. „IDEA“ /60
2. POUSSINISTÉ A RUBENSISTÉ, „STAŘÍ A MODERNÍ“ /64
3. DOGMATICKÉ TRAKTÁTY O ARCHITEKTUŘE /67
4. ICONES SYMBOLICAE /71

VI. DĚJINY UMĚNÍ JAKO DĚJINY IDEÁLU /74

1. JOHANN JOACHIM WINCKELMANN /74
2. WINCKELMANNŮV OKRUH /76
3. „PEINTRES D'ARCHITECTURE“ /77

VII. OSVÍCENSTVÍ A „L'IDÉOLOGIE“ /80

1. ESTETIKA SENTIMENTU /80
2. ARCHEOLOGIE VKUSU /82
3. FILOZOFIE DĚJIN /85
4. „L'IDÉOLOGIE“ /88
5. CHARAKTER OSVÍCENSKÉHO DĚJEPISECTVÍ UMĚNÍ /89

Historismus: umění a dějiny /93

VIII. KARL FRIEDRICH VON RUMOHR A DĚJINY UMĚNÍ JAKO ODBORNÁ DISCIPLÍNA /94

1. PROMĚNA VIDĚNÍ /94
2. KARL FRIEDRICH, FREIHERR VON RUMOHR /97
3. GUSTAV FRIEDRICH WAAGEN /100
4. ZNALECTVÍ DOBY ROMANTISMU /102

IX. BERLÍNSKÁ ŠKOLA DĚJIN UMĚNÍ /106

1. SALON CLARY KUGLEROVÉ V BERLÍNĚ /107
2. DUCHOVNĚ-DĚJINNÁ KONCEPCE (VLIV HEGELOVY FILOZOFIE) /109

X. DETERMINISMUS A POZITIVISMUS /114

1. „MILIEU“ A EPOCHA: HIPPOLYTE ADOLPHE TAINE /115
2. KULTURA A EPOCHA: JACOB BURCKHARDT /116
3. STYL A TECHNIKA: GOTTFRIED SEMPER /119
4. STYL A KULTURA: ANTON HEINRICH SPRINGER /122

XI. ŠKOLY ZNALECKÉ /129

1. ZNALECKÉ AFÉRY V POLOVINĚ 19. STOLETÍ /130
2. „REVOLUCE VE SVĚTĚ OBRAZŮ“ /131
3. EMPIRICKÉ ZNALECTVÍ: CAVALCASELLE A CROWE /132
4. ZNALECTVÍ JAKO VĚDA: MORELLI /133
5. ZNALECTVÍ A MUZEUM: BODE /135
6. ZNALECTVÍ A PAMÁTKOVÁ PÉČE: DEHIO /135

Historismus: diskurz o metodě /137

XII. ŠKOLY METODICKÉ /138

1. MEZINÁRODNÍ KONGRES VE VÍDNI /138
2. NEOROMANTISMUS /139
3. „DISKURZ O METODĚ“ /141
4. FORMALISTICKÁ ESTETIKA /142

XIII. ŠKOLY „ČISTÉHO VIDĚNÍ“ /145

1. HEINRICH WÖLFFLIN A DĚJINY VIDĚNÍ /145
2. AUGUST SCHMARSOW A ESTETIKA /147
3. HENRI FOCILLON A ŽIVOT FOREM /148
4. NÁRODNÍ ŠKOLY „ČISTÉ VIZUÁLNOSTI“ /149

XIV. PRVNÍ VÍDEŇSKÁ ŠKOLA DĚJIN UMĚNÍ („STARŠÍ“) /152

1. POČÁTKY VÝUKY DĚJIN UMĚNÍ NA VÍDEŇSKÉ UNIVERZITĚ /153
2. FILOZOFIE „VÍDEŇSKÉ ŠKOLY DĚJIN UMĚNÍ“ /155
3. DĚJINY UMĚNÍ JAKO DĚJINY HUMANITY /159
4. „ÁTILA DĚJIN UMĚNÍ?“ /165

XV. METODICKÉ ZNALECTVÍ /170

1. ADOLPH GOLDSCHMIDT /170

2. MAX JACOB FRIEDLÄNDER /170
3. BERNARD BERENSON /172
4. METODICKÉ ZNALECTVÍ V OSTATNÍCH ZEMÍCH /174

Krize historismu /176

XVI. NOVÝ EMPIRISMUS /177

1. EMPIRICKO-HISTORICKÝ SMĚR: HANS TIETZE /178
 2. TYPOLOGIE /180
3. SYSTÉM DĚJIN UMĚNÍ: PAUL FRANKL /184
 4. DUCHOVNĚ-VĚDNÁ ORIENTACE /186
5. FILOZOFIE DĚJIN UMĚNÍ: DAGOBERT FREY /188
 6. SYNTÉZY „DĚJIN UMĚNÍ“ /189
 7. UMĚLECKÁ KRITIKA /191
 8. KŘESŤANSKÁ IKONOGRAFIE /194

XVII. ŠKOLY IKONOLOGIE /197

1. KRITICKÁ IKONOLOGIE: ABY M. WARBURG /197
2. KULTURNĚ-HISTORICKÝ INSTITUT ABY WARBURGA /200
3. IKONOGRAFIE A IKONOLOGIE: ERWIN PANOFSKY /201

XVIII. „MLADŠÍ“ VÍDEŇSKÁ ŠKOLA DĚJIN UMĚNÍ /204

1. HANS SEDLMAYR /205
2. GUIDO KASCHNITZ VON WEINBERG /206

XIX. ZÁVĚR /211

1. KRIZE HISTORISMU A VÝHLEDY POVÁLEČNÉHO DĚJEPISU UMĚNÍ („POST-HISTORISMUS“) /211